

Nguồn Thật Kathy Trần

Trưởng Phong Châu vào Hướng Đạo từ năm 11 tuổi, năm nay gần 80, nghĩa là Trưởng đã cả đời Hướng Đạo.

*Anh em chúng ta chung một đường lên.
Chung một đường lên đến nơi nguồn thật.
Nguồn thật là đây sức sống vô biên.
Sống vô biên là sống cùng Tạo Vật.*

Nguồn Thật như một cuốn hồi ký ghi lại những kỷ niệm, sinh hoạt một đời Hướng Đạo của anh bên suối, rừng, trăng sao, bè bạn và những nhân vật rừng xanh. Tháng 4/75, Hướng Đạo lưu lạc xứ người anh ghi nhận những 30 Năm Costa Mesa, họp bạn Trưởng niên, chia tay lần cuối thú lìa rừng: Lạc Đà Nguyễn Tấn Định, Sóc Nhanh Nguyễn Tuyên Thùy, Cò Điềm Đạm Vương Văn Thư... v.v...

Ông nhắc đến người sáng lập, Bi Pi (Baden Powell), đến mục đích cao đẹp và tươi sáng của Hướng Đạo. Đến 3 lời hứa và 10 điều luật Hướng Đạo. Ba lời hứa:

*Tròn bốn phận tín ngưỡng tâm linh.
Vớ tổ quốc và quốc gia mình
Giúp ích mọi người trong mọi lúc.
Tuân theo luật của Hướng Đạo Sinh...*

10 điều luật là: *Trọng danh dự, Trung thành, Giúp ích, Thân thiện, Lễ độ, Yêu sinh vật, Vâng lời, Vui tươi, Cần kiệm, Trong sạch.*

1. Nguồn Thật đậm đà Tình Yêu Thiên nhiên:

Hướng Đạo là ...cắm trại, là sinh hoạt với với đoàn, với đội, với anh em và giúp ích cho người, cho đời khi cần đến:

*Thả bước giang hồ đi khắp nơi.
Núi rừng là bãi tập trò chơi
Ngày vui mạo hiểm băng ghềnh thác.
Đêm ngủ cùng trăng sao, đất trời...*

Họ say mê cảnh thiên nhiên hoang dã:

*Chim bầy tung cánh bay xào xạc.
Nai đàn nghiêng uống mảnh trăng soi...*

*Bao năm tôi luyện nghề huynh trưởng;
Nguồn thật đây là chốn thiên nhiên.*

Và ca hát vang lừng:

*Hát lời triu mến ân cần.
Ngợi ca đời sống ở gần thiên nhiên*

*Ca cho vui hỡi bạn hiền.
Cho tan biến những ưu phiền trong ta.
Núi rừng tiếng hát vang xa.
Hùng ca nước Việt đậm đà tình quê*

Nhưng không phải Hướng Đạo toàn những chuyện vui vẻ, an toàn như... Hướng Đạo ở Mỹ của các em ngày nay. Hướng Đạo của Phong Châu còn có **Chuyện 13 trại sinh... mất tích** cùng với hai đội trưởng giỏi là Du ca Nguyễn Đức Quang và Cao Duy Tuấn. Cả đội ra đi lúc 6 giờ sáng với balô, nồi niêu, lều, cọc để cắm trại một ngày ở khu thác Prenn... Theo chương trình, họ sẽ trở về khoảng 6 giờ chiều nhưng ... với tất cả sự lo lắng, đợi chờ trong đêm lạnh Đà Lạt của tất cả các Trưởng và gia đình các trại sinh, các em không thấy về dù đã quá nửa đêm! Sau cùng Hướng Đạo nhờ tới sự giúp đỡ của an ninh quân đội cũng như cảnh sát lấy thác Prenn làm trung tâm để tìm kiếm một vùng rộng lớn quanh khu thác Datanla, Prenn, Finom, Gougah và Pongour, núi Voi và quận Đức Trọng... Vẫn không có kết quả. Họ đành chờ trời sáng. Nhưng may quá, tới hai giờ đêm thì đoàn Hướng Đạo trở về được nhà của Đội trưởng nhất Phong Châu. Mọi người hốc hác, mệt nhọc chỉ còn balô trên lưng; lều, dây, cọc, nồi niêu, đèn đuốc đã rơi dọc đường... Lý do là đoàn hứng chí đổi hướng đi đường núi quá xa nên 3 chiếc xe đạp bị gãy, nổ lốp và hư hỏng. Đội trưởng nhất vội nhờ mẹ nấu ngay nồi cơm và sẵn nồi cá kho đem ra, các em thanh toán hết ngay trong vòng 10 phút. Đó là một bài học lớn và là một kỷ niệm nhớ đời của những người trong cuộc.

2. Tính Giáo dục và tình yêu nước nồng nàn trong Nguồn Thật.

Hướng Đạo rèn luyện tình yêu quê hương, trung thành với tổ quốc qua cả Tên đoàn, tên đội. Từ tên Liên đoàn Đất Việt, Phong Châu đã cho các em bài học lịch sử từ sơ khai cho đến ngày lưu vong:

*Đất Việt: Nam Quan đến Cà Mau
Hùng Vương dựng nước buổi ban đầu.
Trăm con lên núi và xuống biển
Núi xẻ sông bồi thành nương dâu...*

*Đất Việt anh hùng những Triệu Trưng.
Đánh Ngô, diệt Hán danh vang lừng...
Lê Chân nhi nữ gương hào kiệt
Yêu nước thương nòi dạ thủy chung*

*Đất Việt anh hùng phát cờ lau.
Đẹp mười hai sứ chiến công đầu...
Giang sơn cơ nghiệp thu một mối
Non nước thanh bình cõi Á Châu*

*Đất Việt rạng ngời ánh tự do.
Mùa xuân ra trận quân reo hò
Quang Trung đại thắng, giặc Tàu chạy.
Đất nước thanh bình, dân ấm no...*

*Đất Việt miền sông núi hiền hoà,
Tự do dân chủ nở muôn hoa
Tháng tư giặc tràn vào xâm lấn.
Vượt biển ra đi, mắt lệ nhoà...*

Người Hướng Đạo xa quê, mái tóc bạc phơ, ngồi nhấp chung trà mà lòng băng khuâng nhớ núi nhớ sông:

*Voi lửa dậm đường chung trà uống.
Uống cả hương trời sông núi ta!*

và xót xa:

*Cố quốc đường mây chùng xa lắt.
Quê nhà sương khói mịt mờ bay.
Cánh nhạn lênh đênh trời viễn xứ.
Hồn quê ấp ủ kiếp lưu đầy!*

Nghe như tiếng thở dài của Lý Bạch còn vọng lại:

*Ngẩng đầu nhìn trăng sáng.
Cúi đầu nhớ cố hương.*

Còn cách nào gọi lại hồn dân tộc, gọi lại niềm kiêu hãnh cội nguồn bằng giáo dục, nhắc nhở các em những anh hùng dân tộc chống ngoại xâm, xây dựng và bảo vệ đất nước?

Năm 1930, Trường Trần Văn Khắc lập thiếu đoàn **Lê Lợi**, từ đó mỗi đoàn đều được đặt tên danh nhân Việt sử:

Hùng Vương, Hai Bà Trưng, Triệu Trinh Nương, Phù Đổng, Quốc Toản.

Đinh Bộ Lĩnh, Ngô Quyền, Hưng Đạo Vương, Lý Thường Kiệt, Quang Trung... v.v.

Tên danh nhân đc đặt vì ...

*"Hướng Đạo hô tiếng reo của đoàn,
Là danh nhân lịch sử Việt Nam
Để không quên mình là dân Việt,
Năm ngàn năm giữ vững gian san..."*

Đoàn văn nghệ dân tộc La San trình diễn trống với cả trăm em tuổi trẻ, sinh lực tràn trề, phía nữ cũng như nam mặc với áo dài gấm, thắt lưng, quần bó cạp, chân đi hài xỏ. Gái khăn vành dây, nam đội khăn trắng sớ gọi lại hình ảnh các mỹ nương và quan lang thời dựng nước. Tất cả luyện tập thật kỹ lưỡng, đội ngũ nghiêm trang và trình diễn tuyệt vời với mấy chục chiếc trống, tiếng trống hào hùng ...làm nức lòng khác giả và Phong Châu đã xúc động và nhớ lại những trang sử oai hùng của dân tộc qua **Tiếng Trống Quê Hương**. Bài thơ tuyệt vời. Tràn đầy tình yêu nước trong từng câu thơ ngợi ca từng trang sử hào hùng của dân tộc nên dù muốn nói ngắn nhưng K. không thể nào cắt bớt ...bài thơ nên xin cho K. đọc hết:

*Tiếng trống Văn Lang thuở dựng cờ.
Một mẹ trăm con, trướng Âu Cơ
Trống vọng Mê Linh ngàn chân bước.
Đệt thành sử Việt bậc anh thơ*

*Trống trận ra khơi lướt sóng ngàn.
Trận đầu chiến thắng **Bạch Đằng Giang**
Ngô Quyền dẹp sạch quân Nam Hán.
Phất cờ độc lập đất phương Nam...*

*Trống giục quân đi giữ cõi bờ.
Tuyên ngôn độc lập viết thành thơ
Nam quốc sơn hà vua nam ở.
Ngàn năm bia miệng vẫn còn trơ*

*Tiếng trống vang **hội nghị Diên Hồng**.
Trẻ già, trai gái cứu non sông
Trần Hưng Đạo diệt quân Mông Cổ.
Sóng Bạch Đằng lấp mộng cuồng ngông*

*Trống trận **Lam Sơn** vọng muôn đời.
Anh hùng tụ nghĩa về khắp nơi
Lê Lợi Vi quân, thần Nguyễn Trãi.
“**Đại cáo bình ngô**” đẹp tuyệt vời*

***Quang Trung Nguyễn Huệ** diệt giặc Thanh.
Trống vui giục giã giữa kinh thành
Thăng Long chốn cũ còn lưu dấu.
Nhị Hà máu giặc còn hôi tanh.*

*Đêm vọng rừng thiêng vang tiếng trống.
Rộn lòng con cháu giống Lạc Long
Lắng nghe trống trận ngàn năm cũ.
Quyết giữ non sông lòng hện lòng.*

Phải nói Hướng Đạo là một tập thể trẻ ưu tú của Việt Nam thời đó: Hoàn cảnh gia đình sung túc, cha mẹ hiểu biết nên các Hướng Đạo sinh là mẫu người lý tưởng. Được sự giáo dục tốt đẹp, nhất là trong các sinh hoạt đoàn, đội các HƯớng Đạo Sinh trở thành những công dân nhiều khả năng, mực thước, sẵn sàng đóng góp tâm huyết, công sức, máu xương cho tổ quốc. Họ chiếm những vị trí quan trọng trong xã hội và khi Miền Nam thất thủ, họ cũng chia sẻ với người dân đủ nỗi niềm cay đắng, tù đầy dưới tay kẻ thù. (Hà Thúc Sinh)

Tình Yêu Cá Nhân: Trong những sinh hoạt đoàn, đội lành mạnh. Giữa trời đất bao la, tâm hồn con người thênh thang, trái tim trẻ trung, nhân ái ra mở rộng để sống, để phục vụ và để ...yêu. Từ đó, những mối tình Hướng Đạo ra đời và người hiểu chàng nhất, hy sinh cho chàng nhất cũng là người đã lo toan mọi việc để chàng tiếp tục chí hướng một đời Hướng Đạo. Vậy đằng sau một người Hướng Đạo không thể thiếu một bóng hình: các bề trên!

Tên gọi dễ thương này do trưởng Nguyễn Trung Thoại - Ngựa Chịu Khó sáng tác:

*Trưởng gọi vợ hai chữ Bề trên.
Từ nay cứ thế gọi thay tên...*

Có bề trên, các trưởng HD cứ thông dong:

*...Ba lô, lều gậy vô rừng núi
Ngày tháng thanh thang giữa đất trời.*

*Ở nhà phó mặc cho bề trên,
Hy sinh không một chữ than phiền.
Áo cơm, mắm muối nàng lo đủ.
Để chàng bầu bạn với thiên nhiên...*

*Bề trên người đứng ở cạnh chàng.
Trách nhiệm gd nặng vai mang
Để rồi cho chàng đi Hướng Đạo
Trăm nghìn nỗi khổ chẳng hề than*

*Đến lúc phải vinh danh bề trên.
Nhờ ai huynh đệ tình vững bền
Dắt chần đàn trẻ tương lai Việt.
Người đạt công đầu, ấy bề trên*

Và niềm hãnh diện về “đàn trẻ tương lai Việt” của chúng ta đã không phụ công ơn của những người đi trước. Hướng Đạo ngày càng phát triển và các em thành công trên đất người không phải là ít.

Đằng sau một người thành công là sự hy sinh và tận tụy của người bạn đường. Xin giới thiệu quý vị: Nhận Trắng Nhu Mi, bề trên của trưởng Phong Châu.

Cám ơn trưởng Phong Châu đã bỏ công ghi chép “hành trình Hướng Đạo của mình như một bài giáo dục cho thế hệ tương lai.”

Cám ơn các Trưởng Hướng Đạo đã tạo nên một thế hệ Hướng Đạo năng động, hiếu đời để tương lai sẽ dựng lại cơ đồ.

***KTqv, Trưởng Hướng Đạo Hà Thúc Sinh - Sóc Tháo Vát đã nói: Phải là người trong Hướng Đạo mới cảm nhận hết những tận tụy ghi chép của anh với bao người, bao cảnh đã xảy ra qua suốt cuộc đời ba lô, lều gậy của tác giả. T/g viết nhiều về tâm huyết của mình nhưng rất tiếc, K. không có khả năng và thì giờ nói hết nỗi niềm, tâm tư của anh. Xin thành thật cáo lỗi những sơ sót, nếu có.

10/27/18

